

APRÓ TÖRTÉNETEK

OBSITOS KATONA

Obsitos katona
Megtért falujába –
Messze földön maradt
Fél keze, fél lába.

A nyert ütközetben,
Most ki tudja, mit vesztett...
Kapott érte mankót
S csillogó keresztet.

„Nem kellesz mátkádnak!
– Megszólal mankója –
Lásd, ha én nem volnék,
Futna most karodba!”

„Harcoltál hazádért!
– Szólal az érdemjel –
Most eredj koldulni
S harcolj az ebekkel!”

A RÓZSAKIRÁLYNŐ

Virágos templomba
Gyűlnek, gyülekeznek,
Szép rózsakirálynőt
Díszben ünnepelnek.

Aranyruhás papok,
Fényes urak, úrnők
Környezik pompával
A rózsakirálynőt.

Leánypajtásai
Irigylik, csodálják,
Fejére teszik
Az erény koronáját.

Titkos mosoly szökik
Az úrfi ajkára –
Sápad a királynő,
Szúrja koronája...

A KÖLTŐ EBÉDJE

Egy beesett arcú ifjú
Jár-kelek az utcán éhezve,
Délebedre szól a harang, –
Kisétál hát a ligetbe.

Félreeső padra leül,
Ráborul a lombok árnya;
Irigyen néz az élelmét
Porba' lelő kis bogárra.

Leng az illat... és fölötte
Madarak víg dala zendül...
Elfelejtje a bogarat
S verset ír a szerelemről.

TITKOS BÚ

Repülni tanítja
Fiókját a fecske,
Ott szálldos előtte
Vígan csicseregve.

Kis kertjéből nézi
Szép asszony mélnázva –
Hej, az a kis madár
Boldogabb őnála.

El is mondja titkos
Búját a virágnak,
Virág a szellőnek,
Szellő a madárnak...

FÉLTETT KINCS

Búbánatos özvegyasszony
Sír a szoba szögletében –
Dobra ütik kis holmiját
A rideg törvény nevében.

Kis leánya bár szepeg is,
Könyörg összekulcsolt kézzel:
Hogyha mindent elvisznek is,
Csak bábuját ne vigyék el!

BÜSZKÉN ÁLL...

Büszkén áll a régi kastély,
Ósi címer homlokán –
Kopott ember el-elmereng
A hétágú koronán.

Nézi, nézi álmodozva
Azt az ismert koronát,
Minden ágán ledér nőknek
Látja gúnyos mosolyát.

„NINCSEN IDEHAZA!”

Fényes kastély ura,
Puha zsöllyeszéken,
Mulat a sok tarka
Szerelmi emléken.

Lenn a kapu előtt,
Csecsemővel karján,
Álldogál egy asszony,
Oly beteg, oly halvány!

Gróf úrral négyszemközt
Volna egypár szava –
Rámordul a portás:
„Nincsen idehaza!”

ALTATÓ

A hömpölygő Balog
Szép halottat viszen,
Bús habzene mellett
Úszik le a vizen.

Ölbeli kisedet
Szorít kebelére.
Ajka reá tapadt
Álmodó szemére.

A lehajló fűzek
Meg-megállítgatják –
„Jobb ez így, jobb ez így!”
Susogják... altatják.

A SZAMÓCÁS LEÁNY

Szóke kis lány az erdőben
Földi epret szedeget –
Pásztorifjú csókja édes,
Szamócánál édesebb.

Szóke kis lány szomoruan,
Szemlesütve megy haza.
Oldalánál a kis bárány
Nem tudja, hogy mi baja!